

برای ارتباط با ما به آیدی زیر
در تلگرام پیام دهید:

@Tasnimshahed_Ad

در ستون های این شماره بخوانید:

از دانشگاه چه خبر؟

صفحه ۲

معرفی کتاب

صفحه ۴

امنیت خوابگاه امام حسین (ع)
چه شد؟

روز ۲۶ ام اسفندماه، رئیس حراست دانشگاه همراه با دبیر انجمن اسلامی، برای بازدید از خوابگاه امام حسین (ع) که خالی از سکنه بود به اسماعیل آباد رفتند. رئیس حراست از مناطق اطراف خوابگاه بازدید کردند و در نهایت سه وعده به دبیر انجمن اسلامی دادند...

صفحه ۲

در گوردار گفت و گوهای شبانه

حال ما در این نقطه از تاریخ قرار داریم؛ در گوردار گفت و گوهای شبانه! جایی که طرف مقابل پیشنهاد می دهد و ما با شرطهایی به این گفت و گوها رضایت می دهیم.

صفحه ۳

شروه

جنوبی ها در موسیقی محلی شان چیزی دارند به نام شروه؛ یکی از اصیل ترین شیوه های آوازی در جنوب ایران. از آن نواهایی که شنیدنش، غم روی دل تلنبار می کند و حزنی عمیق بردل شنونده می نشاند؛ چه معنی اشعارش را بفهمد و چه نه!

صفحه ۴

پرونده ویژه:

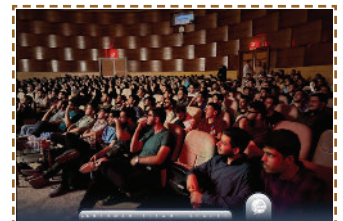
امنیت خوابگاه امام حسین (ع) چه شد؟

رئیس اداره حفاظت فیزیکی دانشگاه پاسخ می دهد.

در نشسته ۲۳۸ بخوانید.

صفحه ۲ <<

از انجمن چه خبر؟

جشن بزرگ روز مهندس به کوشش انجمن اسلامی دانشکده فنی در آمفی تئاتر امام خمینی (ره) و با استقبال پرشور دانشجویان رشته های مختلف برگزار شد. در بخش اصلی برنامه، کارشناس برجسته حوزه کارآفرینی، جناب آقای یونچی، نکاتی را پیرامون هوشمندی های لازم در مسیر کارآفرینی مطرح کردند و تجربیات ارزشمند خود را با حضار به اشتراک گذاشتند. ایشان همچنین در فضایی دوستانه و صمیمی، به سوالات دانشجویان درمورد مسیر شغلی پاسخ داده و پیشنهادهای در این زمینه ارائه دادند. در پایان مراسم و پس از برگزاری مسابقه، به برگزیدگان جوایزی اهدا شد. همچنین به رسم یادبود به همه دانشجویان حاضر در برنامه هدایایی از جشن روز مهندس تقدیم شد.

انجمن اسلامی دانشجویان دانشگاه شاهد در پی بی احترامی به عقاید مذاهب مختلف در اقدام را محکوم و تصریح کرد: «این بی دقتی ها منجر به مغایر منافع ملی شده و متأسفانه این نوع رفتار، نه تنها وحدت ملی و اسلامی را تهدید می کند، بلکه به اختلافات مذهبی دامن زده و به جای همبستگی، موجب تفرقه می شود. ما براین باوریم که هرگونه بی احترامی به شخصیت های مذهبی، چه در کشور و چه در سطح جهانی، باید محکوم شده و از آن جلوگیری شود و نیز تأکید می کنیم که در چنین شرایطی، نیاز است همگان به حفظ وحدت و احترام متقابل برای رسیدن به جامعه ای یکپارچه و مسالمت آمیز اهتمام ورزند.

در تاریخ هشتم اردیبهشت ماه، فیلم سینمایی «موسی کلیم...» به کارگردانی ابراهیم حاتمی کیا، که بخشی از زندگی حضرت موسی (ع) را روایت می کند با همکاری انجمن اسلامی دانشجویان دانشکده های فنی و هنر، در آمفی تئاتر امام خمینی (ره) به نمایش درآمد. اکران این فیلم که در جشنواره فیلم فجر نیز با کسب جوایز متعدد مورد تحسین قرار گرفته بود، با استقبال عموم دانشجویان در دانشگاه مواجه شد؛ بطوری که ظرفیت آمفی تئاتر امام خمینی (ره) تکمیل شده و برگزارکنندگان، با افزودن صندلی به محل اکران، اقدام به افزایش ظرفیت این سالن کردند تا امکان تماشای فیلم برای علاقه مندان بیشتری در دانشگاه فراهم شود. امید است با تداوم این گونه فعالیت ها، شاهد ارتقای سطح فرهنگ و هنر در دانشگاه شاهد باشیم.

از دانشگاه چه خبر؟

محدثه اسدزاده

دانشگاه شاهد در تازه‌ترین رتبه‌بندی مؤسسه استنادی و پایش علم و فناوری جهان اسلام (ISC) موفق شد با ارتقایی قابل توجه، از رتبه پنجم به رتبه دوم میان دانشگاه‌های وابسته به دستگاه‌های اجرایی کشور صعود کند؛ آن‌هم در حالی که برخی زیرشاخص‌ها نسبت به سال قبل داشتند.

نکته مهم آن است که ساختار شاخص‌های مورد بررسی در رتبه‌بندی سال ۱۴۰۲ - ۱۴۰۱ با سال‌های پیش متفاوت است. در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ شاخص‌هایی مانند بین‌المللی‌سازی و زیرساخت‌ها مورد توجه بود اما در رتبه‌بندی جدید تمرکز بر «مرجعیت و دیپلماسی علمی» و حوزه «فرهنگی، اجتماعی و دانشجویی» قرار گرفته است.

این ارتقاء را می‌توان حاصل تمرکز دانشگاه شاهد بر پژوهش‌های باکیفیت و نقش آفرینی مؤثر علمی در سطح ملی و بین‌المللی دانست. طبق گزارش ISC، دو عضو هیئت علمی دانشگاه در جمع پژوهشگران یک درصد برتر جهان و سه نفر در بین دو درصد برتر قرار دارند که نشان از قدرت پژوهشی دانشگاه دارد.

این موفقیت‌ها، نشان دهنده پویایی دانشگاه در مسیر توسعه علمی و فرهنگی است و چشم‌اندازی روشن برای آینده ترسیم می‌کند.

۲. نصب دوربین مدار بسته در مسیر مترو به خوابگاه

نام صفحه
انجمن اسلامی

تسنیم ۲۳۶

۱. تهیه و نصب گیت هوشمند ورود و خروج

۳. تأمین روشنایی مناطق کم نور

توسط این پیمانکار در حوالی خوابگاه الزهرا انجام شد و نصب دوربین‌های مدار بسته‌ی مسیر مترو - خوابگاه امام حسین (ع) هم به زودی شروع می‌شود. «برای حسینی همچنین افزودند: «برای تأمین پروژکتور و وسایل روشنایی هم در تلاشیم و امیدواریم همزمان با نصب دوربین‌ها در مسیر مترو به خوابگاه، تأمین روشنایی هم انجام شود. ایشان درباره‌ی زمان پایان انجام تعهدات گفتند: «ان شاء... همه‌ی موارد مطرح شده، در طول ترم جاری و حداکثر تا پایان ترم انجام خواهد شد.» رئیس اداره حفاظت فیزیکی در پایان گفت‌وگو تأکید کردند: «دانشجویان خوابگاه امام حسین (ع) لازم است خودشان هم مراتب احتیاط را رعایت کنند؛ از مسیرهای ناامن عبور نکنند و سعی کنند رفت و آمد در زمان‌های خطرناک را به حداقل برسانند تا با همکاری دانشجویان، کم و کاستی‌ها - علی‌رغم تمام تلاش‌هایی که برای برقراری امنیت خوابگاه صورت می‌گیرد - منجر به اتفاقات ناگوار برای دانشجویان نشود.» نشریه تسنیم مطالبه‌ی خود را تا انجام تعهدات مسئولین پیگیری می‌کند و امیدوار است که مسیر اجرایی این تعهدات با مشکلاتی از قبیل معطل ماندن در سازوکار اداری و عدم تأمین بودجه در مراحل مختلف مواجه نشود؛ تا همه‌ی ما دانشجویان، شاهد به ثمر رسیدن یک نمونه مطالبه‌گری اصولی و اثرگذاری مثبت در سطح دانشگاه، با همکاری مسئولین محترم باشیم.

سوم، روشنایی مناطق کم نور را تأمین کنند. حدود یک ماه بعد و در روز دوم اردیبهشت، همراه با نمایندگان انجمن اسلامی برای پیگیری مطالبات و تعهدات داده شده، به طبقه‌ی دوم ساختمان مرکزی، دفتر آقای حسینی، رئیس اداره‌ی حفاظت فیزیکی دانشگاه رفتیم. ابتدا دبیر کمیسیون صنفی انجمن اسلامی گزارشی از روند اتفاقات و پیگیری‌ها ارائه دادند و سپس پرسش خود را مبنی بر چگونگی تلاش‌های بخش حفاظت فیزیکی دانشگاه، در جهت مسیر انجام این تعهدات، مطرح کردند. رئیس اداره حفاظت فیزیکی پاسخ دادند: «انجام تمهیدات امنیتی باید با دقت پیش برود و نباید در این دست مسائل، دقت را فدای سرعت کرد. از این جهت، کار دارای مراحل مختلف است؛ از تأمین منابع گرفته تا انتخاب شرکت‌های معتبر و پیگیری و عملیات نصب. در مورد گیت هوشمند ورود و خروج خوابگاه، اطلاعات مربوط به شرکت‌ها را استخراج کردیم و قرار بر این است که طی روزهای آینده شرکت‌های ساخت گیت تشخیص هویت، طرح‌های خود را برای مناقصه در سامانه قرار دهند تا پس از بررسی طرح‌ها، شرکت مورد نظر انتخاب شود و استعلامات لازم مانند بررسی کارنامه‌ی شرکت‌ها و میزان اعتبار و توانمندی آن‌ها را انجام دهیم.» ایشان درباره‌ی روند تأمین دوربین‌های مدار بسته گفتند: «پیمانکار با شرایطی که مدنظر داشتیم برگزیده شد و در روز ششم اردیبهشت ماه نصب دوربین‌ها

پرونده ویژه

امنیت خوابگاه امام حسین (ع) چه شد؟

حمیدرضا رجبی

پس از انتشار متن «حتما باید کشته شویم؟!» در شماره‌ی ۲۳۶ تسنیم، که در آن لزوم توجه به وضعیت خوابگاه امام حسین (ع) را به مسئولین گوشزد کردیم؛ انجمن اسلامی دانشجویان در نامه‌ی خطاب به «ریاست حراست دانشگاه»، که در تاریخ پانزدهم اسفند سال گذشته نگاشته شد، نگرانی خود را نسبت به وضعیت امنیت این خوابگاه ابراز نمود و از مسئولین حراست دانشگاه درخواست کرد اقداماتی فوری در این باره انجام دهند. در پیوست نامه نیز، به چند مورد از مواردی که پس از بازدید و پیگیری‌های انجمن اسلامی شناسایی شده بود، اشاره شد. در پایان، از ریاست حراست دانشگاه دعوت شد تا با بازدید از خوابگاه امام حسین (ع)، مسائل و مشکلات این خوابگاه را از نزدیک رؤیت کنند و با هم‌اندیشی با دانشجویان به تبادل نظر و بررسی راهکار بپردازند. چند روز پس از انتشار این نامه، حدود ساعت ۱۴ روز ۱۶م اسفندماه، رئیس حراست دانشگاه همراه با دبیر انجمن اسلامی، برای بازدید از خوابگاه امام حسین (ع) که خالی از سکنه بود، به اسماعیل‌آباد رفتند. رئیس حراست از مناطق اطراف خوابگاه بازدید کردند و در نهایت سه وعده به دبیر انجمن اسلامی دادند: اول، گیت هوشمند ورود و خروج تعبیه شود؛ دوم، در مسیر مترو به خوابگاه، دوربین مدار بسته نصب شود؛

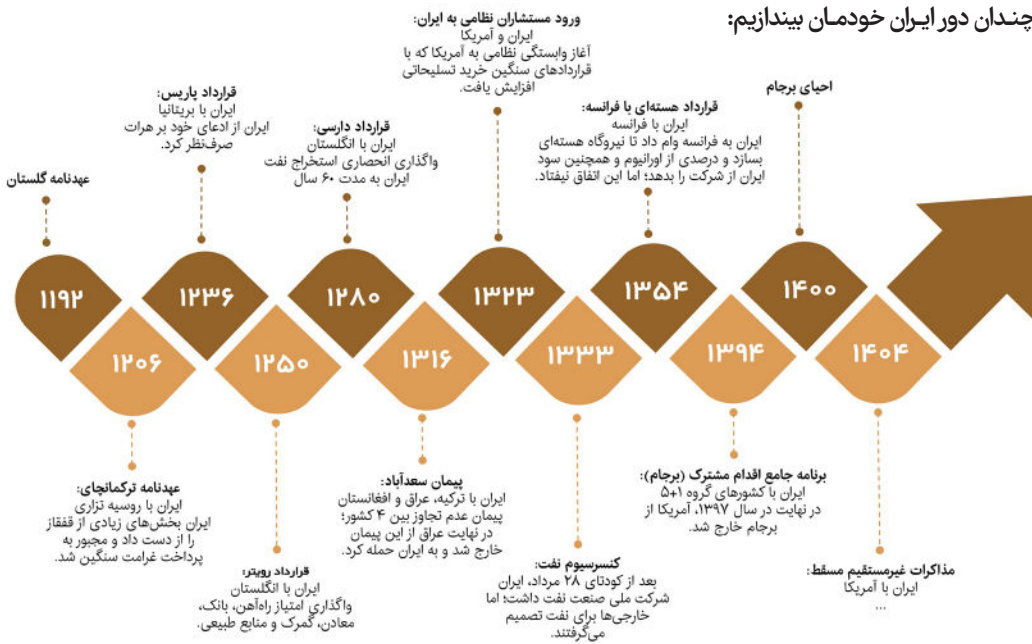
جدول ۱. جایگاه دانشگاه‌های سکنه‌های اجرایی کشور در رتبه‌بندی سال ۱۴۰۲-۱۴۰۱

رتبه	نام دانشگاه
۱	دانشگاه چابک امام حسین (ع)
۲	دانشگاه شاهد
۳	دانشگاه صنعتی مالک اشتر
۴	دانشگاه تربیت مدرس شهید رجایی
۵	دانشگاه فرماندهی و ستاد آجا (افسوس)
۶	دانشگاه عالی دفاع ملی
۷	دانشگاه علوم نظامی آرسن
۸	دانشگاه صنعت نفت
۹	دانشگاه صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران
۱۰	مرکز آموزش عالی خاورمیانه و رودخانه کشور

منبع:

www.isc.ac

ابتدا بیایید نگاهی به توافقات
نه‌چندان دور ایران خودمان ببیندیم:

این نقطه از تاریخ قرار داریم، در گیرودار گفت‌وگوهای شبیه. جایی که طرف مقابل پیشنهاد می‌دهد و ما با شرطهایی به این گفت‌وگوها رضایت می‌دهیم. ما اینجاییم و آنها می‌گویند؛ ما هم می‌گوییم؛ آنها از محدود کردن برنامه هسته‌ای که حق مسلم ماست و ما از اینکه اگر باز تهدید و تحریم شویم. ما اینجاییم در ۱۴۰۴، در حالی که برجام پشت سر ماست. فشار تحریم‌ها بیشتر شده و قیمت دلار در نوسان است. از آن طرف اما، غنی‌سازی به ۶۰ درصد رسیده و سانتریفیوژهایمان پیشرفته‌تر شده. در این زمان، ترامپی که برجام را پاره کرده بود، خواهان مذاکره است. یعنی مهار ایران را با تحریم ممکن نمی‌بیند. همانطور که وندي شرم، مذاکره‌کننده ارشد آمریکا در مذاکرات هسته‌ای، در کتاب «مذاکره کار بزدل‌ها نیست» به همین موضوع اشاره می‌کند که: «اعمال تحریم هرگز باعث نخواهد شد که رژیم ایران دست از بلندپروازی‌های هسته‌ای بردارد» و ایرانی که نه همه چیز را رها کرده تا دل به وعده خوش کند و نه آنچنان که راه را برای هر صحبتی ببندد. شبیه‌ی بعدی از راه خواهد رسید...

ناگزیر به امتیاز دهی یک‌سویه می‌انجامد و منافع ملی را نیز به مخاطره می‌اندازد. البته در کنار قدرت، پایبندی به تعهدات و به رسمیت شناختن حقوق متقابل را می‌توان از شروط لازم برای اعتمادسازی و پایداری توافقات دانست. در نتیجه اگر در چنین فضایی «توازن قوا» به عنوان یک اصل در مذاکره مورد توجه قرار نگیرد، پایبندی به تعهدات از سوی دولت قدرتمندتر، شاید رویایی بیش نباشد. تعامل در چنین فضایی وقتی دوام دارد که قدرت حفظ منافع خود و پایبندی به تعهدات دوطرفه تأمین شود. به عبارتی، شاید بتوان گفت ستون پایداری توافقات‌های فرامرزی که از نابودی آنها جلوگیری می‌کند، تضمین پایداری سود کنشگران در ادامه توافق است. البته باید بدانیم، آن چیزی که می‌تواند مذاکرات را اثربخش کند و مانع پیشرفت در سایر حوزه‌ها نشود، این است که «مسائل کشور را به گفت‌وگوها گره نزنیم». نسبت به گفت‌وگوها نه خیلی خوش‌بین باشیم و نه خیلی بدبین؛ نگاه واقع‌گرایانه داشته باشیم و از ابزار مذاکره آنطور که شایسته است بهره بگیریم. با همه این تفاسیر، حال ما در

حال سؤال اینجاست که با وجود این قراردادهای مشکل کجا بود که ما معمولاً ضرر می‌کردیم و دیگری سود می‌برد؟ جواب آسان است! مثل دو دو تا چهارتای ریاضی از منطق پیروی می‌کند. باید باور کرد که در دنیا، نه ما به دنبال منفعت دیگری هستیم و نه دیگران به دنبال منفعت ما! دوستی کشورها باهم در منافع مشترکشان تعریف می‌شود و دشمنی‌شان نیز همینطور. به عبارت دیگر، رکن کانونی دیپلماسی و سیاست خارجی «منافع ملی هر جامعه» است. با این تفسیر، در زمانی که ما از فناوری روز سال‌ها عقب‌تر بودیم و طرف مقابلمان در لبه‌ی علم حرکت می‌کرد، یا جایی که دولت ما با فقر مطلق دست به گریبان بود و دیگری نیازهای ما را تأمین می‌کرد، دیگر نمی‌شد انتظار داشت تعاملی پایاپای صورت گیرد. بیشتر شبیه به درخواست کمک از سوئی و قبول لطف از طرف دیگر بود. آنجا نمی‌شد از موضع قدرت صحبت کرد و نه دست‌آویزی که بتوان با آن به خواسته‌ی خود رسید وجود داشت. در نهایت نتیجه را می‌توان به این صورت تفسیر نمود، مذاکره‌ای که از موضع ضعف آغاز شود

این روزها، از هرکجا خبری از گفت‌وگوی شبیه‌ها به دستمان می‌رسد. شاید جالب باشد بدانیم تاریخچه اولین مذاکرات ثبت شده‌ی انسان‌ها، زیاد از جغرافیای کنونی ما دور نیست. می‌توان گفت اولین کسانی که این گزینه پرتکرار تاریخ، یعنی «مذاکره» را انتخاب کردند، تمدن‌های بین‌النهرین و مصر باستان بودند. بشر در گذر سال‌ها، برای تأمین منافعش دست به کارهای مختلفی زده است. گاهی جنگیده؛ گاه زده و دست دوستی داده؛ گاهی برای بقا، مردمش را فریب داده و گاهی هم به مذاکره روی آورده‌است. از بین‌النهرین گرفته تا رم و یونان باستان، از قرون وسطی تا بعد از مدرنیته، مذاکره و گفت‌وگو یک روش برای تأمین منافع دولت‌ها بوده است. سیدعباس عراقچی در کتاب «قدرت مذاکره» اهمیت گفت‌وگو را بدین شرح توصیف می‌کند: «هیچ‌گاه، دستاورد کوشش‌ها و جانفشانی‌های هیچ مردم و کشوری بدون گفت‌وگو نهادینه نشده؛ هیچ گفت‌وگو پایان نیافته؛ هیچ پیروزی بدون گفت‌وگو بار نداد و از پیامدهای هیچ شکستی بدون گفت‌وگو کاسته نشده است. از این رو، یادگیری گفت‌وگو از نخستین بایسته‌های زمامداری، بهترین روش کاستن هزینه‌ها و افزایش دستاوردها بوده و ناتوانی در گفت‌وگو هزینه‌های سهمناکی را بر دوش کشورها خواهد نهاد. بی‌گمان، گفت‌وگو نیازمند تکیه‌گاه‌های استوار توان ملی است و توان گفت‌وگو، خود نیز یکی از ستون‌های همین توان ملی است.» در گذر تاریخ، دنیا یاد گرفته برای رسیدن به حقوق و خواسته‌هایش باید قدرتمند شود تا حرفی برای گفتن داشته باشد؛ فهمیده است که زبان دیپلماسی، هم غرور دارد و هم انعطاف و شرط موفقیت در آن، رفتار «عزت‌مندانه» در همه‌ی زمینه‌ها است.

شروه

فاطمه نام آور

جنوبی‌ها در موسیقی محلی‌شان چیزی دارند به نام شروه؛ یکی از اصیل‌ترین شیوه‌های آوازی در جنوب ایران. از آن نواهایی که شنیدنش، غم روی دل تلنبار می‌کند و حزنی عمیق بر دل شنونده می‌نشانند؛ چه معنی اشعارش را بفهمد و چه نه! جنوبی‌ها وقتی محزون باشند، شروه می‌خوانند؛ وقتی دل سوخته باشند، یا وقتی سوگوار عزیز می‌باشند؛ و درست همین یک هفته‌ی پیش بود که جنوب داغدار شد و عزیز از دست داد... عزیزانی که تن‌شان در کنار دریا، پذیرای آتش شد و یک انفجار حسرت‌ها گذاشت بر دل خانواده‌هایشان؛ حسرت لبخند تازه داماد بر دل نعروس، حسرت در آغوش کشیدن پسر در دل مادر و حسرت پیچیدن صدای خنده‌های دختر بر دل پدر. حالا چند روزیست هموطنانمان در بندر شروه‌خوان پاره‌های تن‌شان شده‌اند... شروه‌ای که آنقدر بلند است تا همه‌ی ایران بشنود و آنقدر غم بر دل می‌نشانند

تا قرار از مردم گوشه گوشه‌ی این خاک بستانند و آنها را سوگوار جوانانی از جنوب کند.

«جنوب زخمی شد» همین یک جمله کافیهست تا مردم از همه‌جای ایران خوششان را در رگ بندر جاری کنند، حتی اگر لازم باشد ساعت‌ها سختی انتظار را به جان بخرند.

«هالی بندر کمک می‌خواهند» همین یک بهانه کافیهست تا پزشکان جوان و مهاجر به آن سوی مرزها تصمیم بگیرند هرچقدر لازم است بمانند تا مرهمی بگذارند بر تن زخمی وطن. «آتش اسکله هنوز پابرجاست»، این دلیل برای آنکه سه روز، خواب و خوراک از آتش‌نشانان و امدادگران بگیرد و آنها را بوقفه مشغول امداد کند کافیهست؛ حتی اگر خلبانی، جانفشانی کند و برای اطفای حریق در طی سه روز ۲۰ پرواز انجام دهد.

«جوانی از بعد از انفجار به خانه برنگشته!» این خبر کافیهست برای آنکه یک ایران را شبیه مادرش دلواپس و آمن‌بُجیب خوان فرزند گم شده بکند. برای مردم این خاک، که روزی خانه‌شان را به رایگان در اختیار مسافران سیل زده در شیراز

قرار می‌دهند و روزی دیگر انبوهی از ارزاق و تجهیزات به سوی زلزله‌زدگان کرمانشاه و مردم گرفتار در سیل پلدختر می‌فرستند، عجیب نیست این روزها شاهد آن باشند که پزشکان و اصناف به هر نحوی که می‌توانند، سعی کنند به مردم آسیب دیده کمک کنند.

این روزها، در میان این غم عظیم و در کنار نورهایی که از تپیدن دل‌ها برای هم خلق شدند، بودند موجودات فارسی‌زبانی که قهقهه می‌زدند از نشستن این داغ بردل! هرچند که قبلاً تظاهر کرده بودند کنار مردم‌اند؛ اما باز ثابت شد که مدت‌هاست شرف را به ارزانی با دشمنان ایران معامله کرده و مقابل مردم ایران‌اند. این‌ها را می‌توانستید در شبکه‌های فارسی زبان آن‌ور آب به کزات ببینید.

با این حال و با وجود همه‌ی مصیبت‌هایی که دچارشان می‌شویم و رخت عزایی که گاه به گاه برتن می‌کنیم، هنوز هم همدلی، رنگ امید می‌دهد به زندگی‌مان و دل‌گرمیم از نفس کشیدن در سرزمینی که گویی اهالی‌اش فرق دارند با سایر مردم دنیا...

شماره ۲۳۸

۱۴ اردیبهشت ۱۴۰۴

معرفی کتاب

امیرمهدی صفائی شریف

خیلی از قصه‌هایی که می‌خوانیم اغراق شده است. شاید زایدده ذهن نویسنده باشند؛ البته اینطور هم می‌شود فکر کرد که داستان واقعی بوده ولی نویسنده پیاز داغش را خیلی زیاد کرده. اما «حریم» با همه داستان‌ها فرق می‌کند. تمام اتفاقات، مکان‌ها، افراد و دیالوگ‌ها واقعی است. اینکه آقای شمس در سیر این حوادث کجاست؟ چه نقشی ایفا می‌کند؟ چه حادثه‌هایی برایش رخ می‌دهد، بماند. وجه متعجب کننده‌ی حریم، ارتباط عجیب شخصیت‌ها با یکدیگر است. انگار نیرویی دارد تمام اتفاقات را مهندسی می‌کند. این نیروی برتر، وجود مبارک و مقدس امام رضا (ع) است. نحوه چینش رخدادها و حوادث، طوری احوال شما را دگرگون خواهد کرد که به طرز عجیبی به این مهندسی ایمان می‌آورید. پس از پایان کتاب با خودم گفتم: «الحق که آقا علی‌بن موسی‌الرضا (ع) لحظه‌ای محبش را رها نمی‌کند» و صادق کریمیار، در زمان حریم، به بهترین نحو ممکن این جمله را درون شما زنده می‌کند.

دانشجویان عزیز، لطفاً برای ارسال پیشنهادات و انتقادات خود ناظر به نشریه تسنیم با شماره زیر ارتباط بگیرید:

۰۹۰۲۳۸۱۲۲۲۲

می‌توانیم دست به دست هم دهیم و با کمک یکدیگر، قوی‌تر از قبل مسیرهای روشنگری و گفتگو را پیش ببریم. از این رو نشریه تسنیم از شما دعوت می‌کند تا در بخش‌های زیر به ما کمک کنید: تیم تحریریه | طراحی | ویراستاری | مدیریت رسانه

دانشجویانی که در این سال‌ها در تیم نشریه بوده‌اند، همیشه به دور از محافظه‌کاری و منفعت طلبی عمل کردند. یک نشریه‌ی دانشگاهی از دل دانشجو شکل می‌گیرد و با دانشجویان پیش می‌رود و حال ما در دوران دانشجویی

از شما دعوت می‌شود!

نشریه تسنیم به عنوان یکی از با سابقه‌ترین نشریات دانشگاهی کشور همیشه سعی داشته تا صدای دانشجو باشد و کارنامه‌ای درخشان را ساخته و پرداخته است.